

Yemen Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı Siyâdeleri,

Es-Selâmu 'Aleykum ve Rahmetullahi ve Berakâtuhu

Tarafınıza yönelik bu mesajımızı yazmadan önce, şu iki hususta özürlerimizi kabul etmenizi rica ederiz:

Birincisi : Bu mesaj yoluyla sizinle konuşmamız esnâsında, size hitap ederken resmî unvanınızı bâzen göz ardı edebiliriz. Bunun sebebi, devletlerin başkanlarının resmî unvanlarını ezberlemeye alışık olmamamızdır. Bilakis biz onlara Müslümanların İslamî hitâbıyla hitâp ediyoruz. Nitekim başkan ile yönetilen veya zengin ile fakir arasında hiçbir fark yoktur.

İkincisi : Mesajımızda, yöneticilere yapılan hitâbetlerde alışılmadık bir açıksözlülük ve kulaklara ağır gelen bir kelime burada veya başka bir yerde bulunabilir. Bunun sebebi, devletlerin başkanlarına özel nezâkete alışık olmamamızdır. Bilakis biz yalnızca Hakkı söyleriz ve hiçbir kınayıcının kınamasından korkmayız.

Bununla birlikte bu her iki hususta da, makamın sınırlarına uygun olarak sözlerimizi ayarlamaya gayret edeceğiz.

Sayın Cumhurbaşkanı,

21-23 Haziran 2004 tarihleri arasında San'a'da düzenlenen Birinci İrşad Konferansı'na katılan heyetler ve katılımcılar karşısında 21.06.2004 günü konuşmanızda söylediğiniz: "***Siz, İslamî bir Hilâfet olmasını istiyor musunuz? İslamî bir Hilâfet'in bulunması mümkündür, velâkin kapılarından evlerine girin, yönetici ve yönetilen ile diyalog kurun ve ikna edin***" şeklindeki sözlerinizden haberdar olduk. İslamî beldelerdeki yönetim sistemlerinin elinden birçok ızdıraplar, zorbalıklar, hapsetmeler ve şehâdete varan işkenceler görür ve görmeye devam eder iken, İslamî beldelerdeki devletlerden birinin cumhurbaşkanının bu şekilde **Hilâfet**'ten bahsetmesi oldukça güzel bir girişimdir. Çünkü biz ancak **Hilâfet**'ten bahsediyor ve uğrunda azimle çalışıyoruz. Yöneticiler ise dâvâmız esnâsında şiddet eylemlerine veya maddî üsluplara başvurmadığımızı gâyet iyi bilmektedirler. Bu, onlardan korktuğumuz için değil, tam aksine Rasulullah ^[Sallâllahu 'Aleyhi ve Sellem]'in Sîreti'nden Mekke el-Mukerrame'deki dâvâsının merhaleleri esnâsında O'nun hiçbir maddî (şiddet) eylemine başvurmadığını anladığımız içindir. Dolayısıyla biz bununla mukayyed ve gereğince kâim olduk. Buna rağmen yine de **Hilâfet**'i dile getirdiğimiz ve uğrunda mücadele ettiğimiz için saldırılara maruz kaldık ve hâlen de maruz kalıyoruz.

Bunun içindir ki, İslamî beldeler üzerindeki bir cumhurbaşkanının **Hilâfet**'i dile getirmesinin güzel bir girişim olduğunu söylüyoruz. Fakat bu girişimde bir bulanıklık bulunmaktadır. Bulanıklık ise, hareket yetkisine ve yeteneğine sahip bir yöneticinin eylemsiz (harekete geçmeksizin) söz sarf etmesinden ileri gelmektedir. **Hilâfet**'ten bahsetmek, onu talep etmek ve yalnızca istemekle yetinmek, otorite ve yönetim sahibi olmayan insanlardan kaynaklarsa belki maruz görülebilir. Ama **Hilâfet**'ten bahseden bir yönetici olunca, onu ikâme etmeye muktedir iken yalnızca zikretmekle yetinmesi elbette yorumlamaya ve açıklamaya muhtaç olur.

Siz siyadelerinizi (ekselanslarınızı), **Hilâfet**'i ilân etmekten ve Ahkâm-ı Şer'iyye'yi ^[Şer'i Hükümleri] tatbik etmekten sizi sakındıran şey nedir?

Cumhuriyet sistemini kaldırmaktan ve **Hilâfet** sistemini ilân etmekten sizi alıkoyan şey nedir?

Beşerî hukuk sistemini yıkmaktan ve şer'i hükümleri uygulamaktan sizi uzaklaştıran şey nedir?

Beşer ürünü teşrîi (yasamayı), tahlîli (helâlleştirmeyi) ve tahrîmi (haramlaştırmayı) yok ederek beşerî kanunları feshetmekten ve Allah'ın Kitâbı, Rasulü'nün Sünneti ve bunların irşad ettikleri Sahabe'nin İcmaı ve Şer'i Kıyas'a dayanarak, bunları (teşrî, tahlîl ve tahrîmi) yalnızca beşerin Rabbi'ne has kılmaktan sizi men eden şey nedir?

Batı'ya bilhassa Amerika ve İngiltere'ye sadâkati reddetmekten ve sadâkati yalnızca Âlemlerin Rabbi'ne has kılmaktan sizi sakındıran şey nedir?

Askerleri, [] diyen Müslümanların peşine düşmek yerine, savaşmaları için onları Allah düşmanlarının peşine düşürmekten sizi alıkoyan nedir?

Bu sorular ve bunların detayları, sizin **Hilâfet**'ten bahseden sözlerinize baktıktan sonra, **Hilâfet**'in büyük bir Farz olduğu hatta Farzların tâcî olduğu düşüncesinin sizde açık ve net olmadığını görmemizi ve yine konuşmanızda sarfettiğiniz ifadelerin, söz ve fiil bakımından ciddiyetten mahrum olduğunu anlamamızı sağladı.

İşte bu iki mesele, bizim size bu mesaj ile birlikte heyetimizi göndermemizi gerektirdi. Heyetimizin ve mesajımızın sizin için, bizim için ve tüm Müslümanlar için hayırlı olmasını Allah ^[Subhânehu ve Te'alâ] dan niyâz ederiz. Bildiğiniz gibi, Din Allah'a, Rasulü'ne ve Müslümanların imamlarına ve ümmilerine Nasihattir.

Birinci meseleye gelince; Hilâfet'in azameti ve varlığının büyük bir farz oluşu şu üç bakımdan ifade edilebilir.

Birincisi; bu konu hakkında vârid olan deliller

İkincisi; Müslümanların izzetinin, kalkınmasının ve kuvvetinin ancak gurur duyacakları bu Hilâfet'in varlığı halinde gerçekleşebilmesi

Üçüncüsü; Hilâfet'in yıkılmasından beri Müslümanlara isabet eden zillet, mihnet ve aşağılanmadır.

Hilâfet'in farziyetine ve Müslümanların kendilerini Kur'an'a, Sünnet'e ve Sahabe ^[RadiyAllahu 'Anhum] 'un İcmai'na dayanan Allah'ın Şeriatı'ne göre yönetecek bir Halife nasbetmeleri gerektiğine dâir delillere gelince; Uzun olmasın diye bu delilleri kısaca zikredeceğiz:

Kur'an'da geçen delillere gelince; Allah ^[Subhânehu ve Te'alâ] Rasulullah ^[SallAllahu 'Aleyhi ve Sellem] 'e Müslümanları Allah'ın indirdikleri ile yönetmesini emretmiştir. Allah'ın bu emri ise, kesin bir şekilde gelmiştir. Allah ^[Subhânehu ve Te'alâ] şöyle buyurmuştur:

Aralarında Allah'ın indirdikleri ile hükmet ve Sana gelen hakkı bırakıp da onların hevâlarına (arzularına) tâbi olma! ^[el-Mâide 48]

Ve şöyle buyurmuştur:

Aralarında Allah'ın

indirdikleri ile hükmet ve onların hevâlarına tâbi olma! Ve Allah'ın Sana indirdiklerinin bir kısmından Seni saptırmalarından sakın! ^[el-Mâide 49]

Kendisine has olduğuna dâir bir delil geçmedikçe Rasule hitap Ümmeti'ne hitaptır. Burada ise böyle bir hususiyet delili yoktur. Dolayısıyla bu hitap Müslümanların yönetimi ikâme etmelerine yöneliktir. Yönetim ve otoritenin ikâmesi ise, Halife'nin ikamesinden başka bir anlama gelmez.

Sünnet'e gelince; Muslim, Nafi'den şöyle dediğini rivâyet etti: İbn-i 'Umer bana Rasulullah ^[SallAllahu 'Aleyhi ve Sellem] 'in şöyle dediğini işittiğini söyledi:

«

» **Hem kim**

taatten elini çekerse Kıyamet Günü'nde hiçbir hüccete sahip olmaksızın Allah ile karşılaşır. Her kim boynunda bey'at olmaksızın ölürse cahiliyye ölümü ile ölmüş olur.

Dolayısıyla Nebî ^[‘Aleyhi's Salâtu ve's Selâm] boyunlarında bey'atın bulunmasını tüm Müslümanlara farz kılmıştır. Boynunda bey'at olmaksızın ölen kimsenin ölümünü de cahiliyye ölümü olarak tanımlamıştır. Bey'at ise başkasına değil, yalnızca Halife'ye aittir. Böylece Rasulullah ^[SallAllahu 'Aleyhi ve Sellem] boynunda Halife'ye bey'at olmasını her bir Müslümana farz kılmıştır. Dolayısıyla bu hadis bir Halife nasbetmenin (seçmenin) farziyetine dâir bir delil olur.

Sahabe'nin İcma'ında geçen delillere gelince; Allah onlardan razı olsun, onların hepsi de vefatından sonra Rasulullah ^[SallAllahu 'Aleyhi ve Sellem] 'in ardından bir Halife nasbetmenin lüzumunda ittifak ettiler. Hepsî de önce Ebu Bekr'i sonra 'Umer'i ve sonra 'Usman'ı Halife olarak nasbetmede her birinin vefâtının ardından bütünüyle birleştiler. Sahabe'nin bir Halife nasbetmeye dâir vurgusu o kadar açık ve kesindi ki, vefâtından sonra Rasulullah ^[SallAllahu 'Aleyhi ve Sellem] 'i defnetmeyi geciktirmek pahasına O'nun ardından yönetime geçecek bir Halife'yi nasbetmeye uğraştılar. Oysa vefatından sonra Rasulullah ^[SallAllahu 'Aleyhi ve Sellem] 'in pak bedenini defnetmek üzerlerine bir farz idi ve onlar hazırlıklar yapmakla ve defnetmekle uğraşmalıydı. En azından bir kısmının, Rasul ^[SallAllahu 'Aleyhi ve Sellem] 'i hazırlamakla ve O'nu defnetmekle uğraşması gereken Sahabe, Rasul ^[SallAllahu 'Aleyhi ve Sellem] 'i defnetmekle meşgul olacağına bir Halife nasbetmekle meşgul oldu. Onlardan bazıları hazırlıklara da katılmadılar ve defnin iki gece gecikmesine ortak oldular. Halbuki bunu reddetmeleri ve defni gerçekleştirmeleri mümkün idi. İşte bu, bir Halife nasbetmeye uğraşma farziyetinin, bir ölüyü (ki bu Allah'ın Rasulü de olsa) defnetme farziyetinden daha üst bir mecburiyet olduğunu açığa çıkaran Sahabe İcmai'dir. Yine sahabenin tamamı kendi hayatlarında Hilâfet'e ve bir Halife nasbetmenin farziyetine dâima büyük önem verdiler. Her ne kadar kimin Halife olacağı konusunda ihtilaf etmiş olsalar da, onlardan hiçbiri ne Rasulullah ^[SallAllahu 'Aleyhi ve Sellem] 'in vefâtından sonra ne de Râşid Halifelerden herhangi birinin vefâtından sonra bir Halife nasbetmenin farziyetinde hiç ihtilaf

etmemişlerdir. Dolayısıyla Sahabe'nin bu icması, bir Halîfe nasbetmenin farziyetine dâir kuvvetli ve apaçık bir delil olur.

Bu farziyetin büyüklüğünü beyân eden bir diğer örnek de şudur: Aldığı hançer darbesinin kendisini ölüme götüreceği anlaşıldıktan sonra 'Umer ^[RadyAllahu 'Anh] Ehl-i'ş Şûrâ'ya sorumluluk verdi ve onları üç gün ile sınırlandırdı. Sonra onların üç gün içerisinde yeni bir Halîfe üzerinde ittifak etmemeleri halinde, üç günden sonra muhalefet edenin öldürülmesini emretti. Bu işi yapması yâni muhalefet edenin öldürülmesi için de elli Müslüman adamı görevlendirdi. Halbuki onlar Eh-i'ş Şûrâ'yı teşkil ediyorlardı ve Sahabenin büyüklerinden idiler. Tüm bunlar sahabilerin kulakları ve gözleri önünde cereyan ettiği halde, onlardan herhangi birinin buna karşı çıktığı rivayet edilmemiştir. Dolayısıyla bu da üç gün ve geceden daha fazla bir süre Halîfesiz olunmaması gerektiğine dâir bir Sahabe icmasıdır. Sahabe'nin icması da Kur'an ve Sünnet gibi şer'i bir delildir. El-Buhâri, el-Musavvir İbn Mehrâme'den şöyle dediğini rivâyet etmiştir:

« : »

AbdurRahmân gece çöktükten sonra bana geldi. Ben uyanıncaya kadar kapıya vurdu ve şöyle dedi: "Görüyorum ki uyuyorsun. Vallâhi bu üç gün (yâni bu üç gece) çokça uyku ile süslenmeyecektir." Tâ ki sabah namazını kıldığında 'Usmân'a bey'at verilinceye kadar...

Müslümanların izzetlerine, kalkınmalarına ve kuvvetlerine gelince; Rasulullah ^[SallAllahu 'Aleyhi ve Sellem]'ın Medine el-Munevera'da ilk İslam Devleti'ni kurmasından Osmanlı Hilâfet Devleti'nin sonuna kadar 13 asır boyunca bu hasletler Müslümanlar ile birlikte idi. O sıralarda Müslümanlar Rableriyle kuvvetli ve Dinleriyle izzetli idiler. Söyledikleri herhangi bir söz tüm dünyada yankılanırdı. Giriştikleri herhangi bir hareket kâfirlerin kalplerini korkuyla doldururdu. Bir Rum (Bizanslı) tarafından zâlimâne muameleye mâruz kalan Müslüman bir hanımın "Ey Mu'tasım!" diye imdat etmesi, Halîfe'nin düşmanların kalelerini parçalamak ve ona zulmedenleri perişan etmek üzere ordulardan birini harekete geçirmesine kâfiydi. Dahası Halîfe, bizzat kendisi orduya liderlik eder ve başkasının komuta etmesini kabul etmezdi. Rum İmparatoru tarafından "*Müslümanlarla yapılan sözleşmeyi feshetmek üzere kibirle*" yazılan bir mektup, Halîfe'nin ona "*Mü'minleri Emîri Hârûn'dan Rumların köpeği Nekfur'a*" şeklinde cevap vermesi için kâfiydi. Ve 16. asırda esir düşen Fransa Kralı, kendisini kurtarması için Müslümanların Halîfesi'ne yalvarırdı.

İşte onların izzetleri böyle idi. Adâlete gelince; insanlar henüz fetihler erişmeden bu anlayış onlara ulaşıyor ve akın akın Allah'ın Dini'ne giriyorlardı. Kalkınmalarına gelince; bu da ilimleri ve umranları, yüksek başarıları açınsındı. Bunun bugüne kadar hâlen konuşulmakta olan kanıtları, tarihin kalıntılarına ve kitaplarına kazınmıştır.

Hilâfet'in yıkılmasından sonra Müslümanların içine düştükleri duruma gelince; işte o da sizin ve tüm insanların önündedir. Zillate ve aşağılanmaya mâruz kalmışlar, elliden fazla devlete parçalanmışlar, şiddetli bir zaâfiyete düşmüşler, kuvvetleri kendilerine değil sömürgeci kâfirlere dayanmış, şerefleri ve namusları tecavüze uğramış, mukaddesleri ayaklar altına alınmıştır... Bunlar ve söylemeye veya duymaya dayanılmaz bunlardan çok çok daha fazlası, Ebi Ğarib hapishanesi ve Ebi Ğarib dışındakiler bizden uzakta değildir. Sadece bu da değil... Zillet ve meskenet karakterine bürünenler (lânetli yahudiler) Mübarek toprakları işgâl etmişler ve Rasulullah ^[SallAllahu 'Aleyhi ve Sellem]'ın mi'racını gerçekleştirdiği ilk Kibleyi kirletmişlerdir. Hâlen de ülkeleri harap ve insanları perişan etmeyi sürdürmektedirler. Müslümanların yöneticilerinin tarafsız kaldıklarını söylemiyoruz. Aksine onlar bu durumda yahudileri desteklemeye daha meyillidirler. Bakınız, Afganistan ve Irak Amerika, İngiltere ve müttefiklerince işgâl edildi. Hem de Müslümanların yöneticilerinin yardımları ve destekleri ile... Ülkelerinin karalarını, havalarını ve denizlerini onlara açtılar ki Müslümanları vurmak için koşuşsunlar!

Hilâfet'in mevcudiyeti esnâsında Müslümanların izzetli konum ile Hilâfet'in yıkılmasından sonra Müslümanların düştükleri zelil durum işte böyledir. Bunların tamamı, Hilâfetin azameti, Dinin koruyucusu, Müslümanların kalkanı, hadlerin tatbikçisi, sınırlar ötesinin savaşçısı ve Ümmetin işlerinin hidâyet ve nur ile yürütücüsü olduğunu göstermek hakkında idi. Müslümanların Halîfesi onların hizmetçisidir. Onunla korunurlar ve onun ardında savaşırılar. Yoksa O, Hilâfetin yıkılmasından sonra Müslümanların başına musallat olan, boyunlarına binen, ülkelerini heder eden ve düşmanlarına karşı işbirlikleri yapan bugünün yöneticileri gibi değildir!

İkinci meseleye gelince; Sözlerinizde bir ciddiyetsizlik bulunduğunu belirtmiştik. Çünkü sanki dün mırıldanan bir ninni gibi ve geçip giden bir yaz bulutu gibi söylenmiş ve geçirilmiştir. Tüm dünyanın kulaklarını ve bakışlarını kuşatan **Hilâfet**, küçük bir trafik kazası gibi veya bir memur yada müdür tayin eder gibi dile getirilmektedir!... İngilizlerin 18. asrın başlarından 20. asra kadar yaklaşık 200

yıl boyunca yıkmak için hileyle, desiseyle, ajanlarla ve düşmanları toparlayarak tüm güçlerini harcadıkları ve nihayetinde yok ettikleri bu **Hilâfet**'ten, sanki iki meşhur kabile arasındaki kabilevi bir uzlaşma olarak bahsedilmektedir. Bu ciddiyetsizliği güçlendiren ve daha da belirginleştiren husus, elinde otorite bulunan bir yöneticinin, Allah'ın farz kıldığı **Hilâfet Nizamı**'nı bizzat kendisi tatbik etmediği halde, eğer **Hilâfet**i istiyorsanız şunları yapın, diyerek konuşmasıdır.

Belirttiğimiz ve üzerinde durduğumuz bu ve benzeri hususlar, hâlen iyi olarak nitelemeye devam ettiğimiz bu girişimdeki ciddiyetsizliği göstermektedir.

Siyadeleriniz şöyle diyebilir: *Evet, Hilâfet'in kurulmasını engelleyen şeyler vardır. Çünkü irili-ufaklı varlıklarıyla Batı tek bir okla bizi vuracaktır. Çünkü onlar Hilâfet'ten bahsetmek bir yana, onu duymaya dahi tahammül etmezler. Hilâfet gerçekten kurulduğunda da onlar bizden sayıca daha kuvvetli olacaklardır. Hatta ülke içerisinde ajanları ve insanları kuşatan uşakları olacaktır.*

Bunu söylemeniz mümkündür ve bizim hakkımızda "bunlar dinlerini aldatıyorlar" diye de ekleyebilirsiniz belki de. Onlar yani **Hizb-ut Tahrir**, Müslümanların böylesine zayıf olduğu bu zamanda **Hilâfet** hakkında böyle bir aldatmacayı nasıl yapabilir?

Siz veya başkaları bunları söyleyebilir. Biz düşmanın kuvvetliliğini inkâr etmiyoruz. Hatta Müslümanların beldelerinde onların yöneticilerden ve destekçilerden nasıl uşaklar toparladığını da iyi biliyoruz. Bununla birlikte, Allah'ın yardımını talep edenlerin er veya geç maksadına muhakkak ulaşacağı bilinciyle, onların sonunu getirecek yolda yürümemizi sağlayacak kuvvet vesilelerimiz vardır.

İslam'ın nefislerinde hâlen canlılığını koruduğu **Hilâfet**'i özleyen ve gözleyen bir Ümmetimiz vardır.

Allah'a karşı muhlis ve Rasulullah'a sâdık bir hizbimiz vardır. Onun şebâbı (gençleri), İslamî Hilâfet'in geri dönmesi için yeryüzünün ülkelerine yayılmışlar ve gecelerini gündüzlerine katmışlardır. Onlar eziyetlere karşı sabru sebat sahibidirler. Yalnızca Hakkı konuşurlar ve Allah'tan başka hiçbir kimseden korkmazsınız ve hiçbir kınayıcının kınamasına aldırmaksızın hareket ederler.

Sonra muazzam ordularımız vardır. Her ne kadar şu anda zâlimlerin tahtlarını korumaya tahsis edilmiş olsalar da, ihlaslıların komutasına girdiklerinde düşmanları harap etmede cüretkâr olacaklardır.

Her şeyin öncesi ve sonrası şu ki Allah'ın bize bir vaadi vardır:

Allah,

sizlerden îmân edip sâlih amel işleyenleri, kendilerinden öncekileri yeryüzünde Halîfe kıldığı gibi onları da yeryüzünde Halîfe kılacağını, onlar için seçtiği dinlerini (İslam'ı) yeryüzünde hâkim kılacağını, (geçirdikleri) bu korku durumlarını güvene çevireceğini vaâdetti. Zîra onlar yalnız Bana kulluk ederler ve hiçbir şeyi Bana ortak koşmazlar. Her kim de bundan sonra inkâr ederse işte onlar fâsıkların ta kendileridir. ^[Nur 55]

Ve Rasulullah ^[Sallallahu 'Aleyhi ve Sellem] in bize bir müjdesi vardır:

»

« Aranızda Allah'ın olmasını dilediği kadar Nübüvvet (Peygamberlik) olacaktır. Sonra Allah kaldırmayı dilediğinde onu kaldıracaktır. Sonra Nübüvvet Minhâcı (Peygamberlik Metodu) üzere (Râşidî) Hilâfet olacaktır. Allah'ın olmasını dilediği kadar olacak, sonra Allah kaldırmayı dilediğinde onu da kaldıracaktır. Sonra ısırcı meliklik olacaktır. Allah'ın olmasını dilediği kadar olacak, sonra Allah kaldırmayı dilediğinde onu da kaldıracaktır. Sonra zorba diktatörlük olacaktır. Allah'ın olmasını dilediği kadar olacak, sonra Allah kaldırmayı dilediğinde onu da kaldıracaktır. Sonra (yeniden) Nübüvvet Minhâcı üzere (Râşidî) Hilâfet olacaktır.

İşte tüm bunlara sahip olan herhangi bir kimse, Allah'ın izniyle, kat'iyen hezimete uğramaz veya muhalefet edenler ona zarar veremez. Ve Allah'ın yardımıyla mansur, muzaffer olur:

Allah, Kendisine (Dîni'ne) yardım edene muhakkak yardım edecek, (zafer verecek)tir. Allah Kaviy'dir ^[Kuvvetlidir], **'Aziz'dir** ^[Üstündür]. ^[Hacc 40]

Sayın Başkan!

İçinde bulunduğunuz durumu, sizin ne olduğunuzu, çevrenizde nelerin döndüğünü, kadîm ve mevcut güçlerden hangi azgın ve sömürgecilerin sizi kuşattığını ve Yemen’de devam eden ve gerçekleşen hadiselerin arka planını gayet iyi bilmemize ve hepsinin farkında olmamıza rağmen, yine de yaptığınız konuşmadan hafif vurguda bile olsa memnun kaldığımızı ifade etmek isteriz. Çünkü biz ancak sizin ve Müslümanların hayrını severiz. Zîra Rasulullah ^[SallAllahu ‘Aleyhi ve Sellem]’in buyurduğu gibi, Din Nasîhattır.

Tüm bunlara binaen;

Size, dilinizle **Hilâfet**’ten bahsetmenizi nasip eden Âlemlerin Rabbi olan Allah’a dönmenizi nasîhat ederek sesleniyor ve sizi, sıdk (doğruluk) ve ihlas (samimiyet) ile onu fiilen tatbik etmeye dâvet ediyoruz. İşte bundan sonra **Hilâfet**’in îlan edilmesinde ve tatbik edilmesinde sizin desteğiniz oluruz.

Nasîhatimizi farklı bir şekilde değerlendirmeniz halinde, zihninizde herhangi bir karışıklık meydana gelmesin diye bilmeniz gerekir ki bizler **Râşidî Hilâfet**’i kurarak yeryüzünde İslâmî Hayatı yeniden başlatmak için ciddiyet, sebat ve azimle elli yıldan fazladır çalışmaktayız. Bu süre zarfında birçok eziyetlere, hapsedmelere, şehâdete varan işkencelere maruz kaldık. Yine de Allah’ın lütfunu ve rızasını umarak sabrettik, Allah’tan başka hiçbir kimseden korkmadan ve hiçbir kınayıcının kınamasına aldırmayarak hak üzerinde sarsılmaz kaldık. Zîra biz **Hilâfet** için zahmetle çalışıyoruz. O kadar ki artık **Hizb-ut Tahrir** neredeyse onunla muteradif (eş-anımlı) oldu. **Hilâfet** denildiğinde **Hizb-ut Tahrir** akla gelir ve **Hizb-ut Tahrir** denildiğinde de **Hilâfet** akla gelir oldu. Sizin güvenlik birimleriniz vasıtasıyla bundan haberdar olduğunuzu biliyoruz. Yine de sizi têmin ederiz ki biz yönetimi kendimiz için istemiyoruz. Bilakis **Hilâfet**’i ancak Müslümanlar için istiyoruz. Dolayısıyla her kim **Hilâfet**’i geri getirirse onunla birlikte oluruz ve her kim onu tatbik ederse onun destekleriz. Her kim Allah’a karşı muhlis ve Rasulullah ^[SallAllahu ‘Aleyhi ve Sellem]’e sâdık olursa etrafında bizi bulur. **Hilâfet**’in askerleri (yetki sahiplerinden) olup olmayacağımızı umursamayız. İster bizden olsun isterse başkasından olsun, Allah’ın sâdık kullarından olduktan sonra **Hilâfet**’i ikâme eden her kim olursa, işte biz o adamın askerleri oluruz.

Velâkin aynı zamanda, Ey Sayın Başkan, Allah’ın Şeriatî’ni tatbik etmeyi reddedenler karşısında sağlam bir kale ve **Hilâfet** uğrunda Davayı taşıyanlarla uğraşanların boğazına tıkanan keskin bir diken olarak Allah’ın izniyle duracağımızı beyaz ederiz. Tâ ki **Hilâfet**’in kuruluşuna şâhid oluncaya kadar yâhut onu görmeden ölünceye kadar... Allah Kaviyy’dir, ‘Azîz’dir.

Son olarak size, “İslâm Nizâmı” kitabını ve başkası değil ancak İslâmî bir devlet olan “Hilâfet Devleti’nin Anayasa Tasarısı” kitabını ekte gönderiyoruz. Muhakkak ki hiçbir şey Allah’a gizli kalmaz. O açıkta olanı da gizli olanı da bilir. O Kendisi’ne sâdık olanlara şüphesiz yardım edecek, zafer verecektir. Herhangi bir sözülle veya davranışıyla O’nu aldatmaya çalışan ise şöyle denilmeye müstehak olacaktır:

Onlar Allah’ı aldatmaya çalışırlar, Allah da hilelerini onların başlarına geçirir.

[En-Nîsa 142]

Ve’s Selâmu ‘Aleykum ve Rahmetullahi ve Berakâtuhu...

Hizb-ut Tahrir

H. 11 Cumâde’l Îlâ 1425
M. 29 Haziran 2004

www.hizb-ut-tahrir.org | www.hizb-ut-tahrir.info | www.al-ummah.org